

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2016. szeptember 8.
(csütörtök)

Földvári Tibor

ŐELŐTTE ÁLLVA

Énekek: 690, 135,1-3.8.12.

Lekció: 2Krónika 29,1-12a

Alapige: 2Krónika 29,1-12a

Ezékiás huszonöt esztendő s korában kezdett uralkodni, és uralkodék huszonkilenc esztendeig Jeruzsálemben; az ő anyjának neve Abija volt, a Zaka-riás leánya. És kedves dolgot cselekedék az Úr előtt, mind a szerint, a mint Dávid, az ő atyja is cselekedett vala. És az ő királyságának első esztendejében, az első hónapban kinyitotta az Úr házának ajtait, és azokat megújítatá. És egybehivatta a papokat és a Lévitákat, és összegyűjté őket a napkelet felől való utcában; és monda nékik: Hallgassatok meg engem Léviták! Most szenteljétek meg magatokat, az Úrnak, atyáitok Istenének házát is szenteljétek meg, és hordjatok ki minden tisztátalanságot a szent helyről; mert vétkeztek a mi atyáink, és az Úr előtt, a mi Istenünk előtt gonoszul cselekedtek, és elhagyták őt, az Úr sátorától elfordították arcukat, hátat fordítva annak. A tornác ajtait is bezárták, a szövétnekeket eloltották, és füstölőszert nem füstölögtettek és égőáldozatot nem áldoztak az Izráel Istenének a szent helyen. És ezért volt az Úrnak haragja Júdán és Jeruzsálemben, és adta volt őket rab-ságra és pusztulásra és kigunyoltatásra, a mint ti magatok is látjátok. És ímé a mi atyáink fegyver által hullottak el, fiaink, leányaink és feleségeink fogságba vitettek e dolog miatt. Most azért elvégeztem magamban, hogy az Úrral, Izráel Istenével szövetséget szerzek, hogy haragját tőlünk elfordítsa. Fiaim, most ne tévelyegjétek; mert az Úr választott titeket, hogy ő előtt állván, néki szolgáljatok; hogy szolgálói legyetek néki és jó illatot szerezzetek. Felkelének azért a Léviták.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, imádunk téged a gyülekezet közösségében, mert a te néped tagjaiként átélhettük ezt a csodát, élhetünk krisztusi életet, mert új szívet kaptunk tőled. És köszönjük, hogy ez akkor is igaz, amikor esetleg elbukunk, elesünk és szégyelljük magunkat. Itt a földi életben nem tudunk büntelenek lenni, de áldunk a reménységért, az örökkévalóság boldog állapotában már nem lesz bűn sem. De már most is szabadok vagyunk a bűn uralmától, hatalmától, ezért éghet teérted a szívünk, ezért szolgálhatunk neked. És köszönjük, Urunk, hogy nem csak itt a gyülekezet közösségében, a templomi istentiszteleten, hanem bárhol, ahol vagyunk. Imádunk, Atyánk, hogy az Úr Jézus ezért is meghalt és feltámadott. Köszönjük, Urunk, hogy most is őt láthatjuk szabadítónak és megtartónak majd.

Kérjük is, Urunk, hogy szólítson meg bennünket a te igéd, hadd lehessen számunkra személyessé az üzenet, és valóban bátorítson, vigasztaljon. Ma este is az istentiszteleten azért hadd örvendezhessünk, mert itt vagy, sőt szólsz hozzánk.

Köszönjük, Urunk, hogy az Úr Jézusért meghallgatod imádságunkat is.

Ámen.

Igehirdetés

Nem csak a nyári időszakban, hanem ebben a szeptemberi hónapban is különösen sok esküvő volt, illetve lesz, ahol a fogadalomtételkor elhangzott újra meg újra, és elhangzik majd: vele szentül élek. A házaspárok fogadalomtételében menyasszonynak és vőlegénynek is ezt a kijelentést is ünnepélyesen meg kell tennie: vele szentül élek. Ebben benne van az élet istentiszteletének a lehetősége a házasságban is. Vasárnapi istentiszteleten tanévnyitó volt, az élet istentisztelete az iskolában is, a munkahelyen is, mert a nyári időszak számunkra a csendeshetek, a pihenés időszaka – remélem, hogy legtöbbünknek ez sikerült is –, azután viszont jön a munka, feladatok időszaka. És olyan jó ezt kimondani, hogy amit az ószövetségi időben a papok és a lévíták végeztek az Úr házában, a templomban Ezékiás idején, az számunkra, újszövetségi hívő nép számára ugyanolyan valóság, az egyetemes papság bibliai elve alapján a hívők teste és közössége a Szentlélek temploma, és bárhol, ahol vagyunk, bármit csinálunk, az istentisztelet, az Úrnak végzett szolgálat része.

A bibliai történetben az van előttünk, hogy Ezékiás korát megelőzően nem volt istentisztelet a templomban, és ezért kellett számára rögtön a királysága kezdetén valamit tenni, hogy megvalósuljon az ószövetségi értelemben vett istentisztelet. Van egy kifejezés, ami a 11. versben így hangzott: „őelőtte állván”. „Őelőtte állván.” Ennek a kifejezésnek a szempontjából vizsgáljuk majd meg a bibliai történetnek az üzenetét, hogy akkor az „őelőtte állván” kifejezés fényében mit is végeztek a lévíták és a papok Ezékiás idején, mit is tehetünk mi is, hogyha komolyan akarjuk venni az istentiszteletet. És újra hadd mondjam, hogy nem csak egy templomban, hanem bárhol. Ezékiás reformjáról pár jellemzőt megvizsgálunk, azután pedig azt, hogy ő hogyan is buzdított arra, hogy

lehessen istentisztelet az ő idejében, ami elmaradt. S Istennek hogyan lesz üzenete számunkra.

Ezékiás abban az időben élt, amikor az izraeli országrészt elvitték Asszíriába, az asszír fogság, és ha olvastuk a mai kijelölt szakaszt, akkor megtudtuk, hogy Jeruzsálemet is az ő idejében megtámadta az asszír uralkodó. Egyáltalán nem volt könnyű időszak Ezékiás idejében, és emlékezzünk arra, hogy a Krónikák könyve, amikor leíratott Isten Lelkétől vezetve, a babiloni fogság utáni zsidóság olvashatta, hallhatta, és valóban a júdai országrész is elvitetett a fogságba. A Krónikák könyve bemutatja, hogy lehetett Ezékiás idejében nagyon nagy reform, helyreállítás, de a tényen nem változtatott, hamarosan Júda is fogságba került, mert nem éltek az élet istentiszteletét. Viszont Ezékiás idejében mégis csak egy áldásos időszak lehetett – hallottuk, 29 esztendőn át uralkodott –, Jézus születése előtt 715-686-ig önálló királyként, egyedül uralkodott, korábban az apjával együtt is.

A Királyok könyvében csak néhány versben számol be arról a Biblia, amiről itt viszont három fejezeten keresztül is olvashattam volna, hogyha tovább olvasom, 29-30-31. részek. Bemutatja, hogy milyen kultuszi reformot hajtott végre Ezékiás. És ez nagyon fontos volt, mert egyáltalán nem volt istentisztelet – ahogy említettük az elején –, de megtisztult a templom, bemutatthatták a felszentelő áldozati szertartási aktust, aztán megünnepelhatték a páskát, aztán gondoskodtak a papokról, lévitákról, és egy ilyen időszak, ilyen nagyon ünnepélyes istentiszteletre vonatkozó időszak lezárásaként olvashattuk a 31. résznek az utolsó két versében: „És így cselekedett Ezékiás egész Júdában. A mi jó, igaz és helyes vala az Úr előtt, az ő Istene előtt, azt művelte. És minden munkában, a melyet elkezdett az Isten házának szolgálatában, a törvényben és parancsolatban, keresvén az ő Istenét, teljes szívvel járt el, és ezért szerencsés volt.”

Mivel megtörtént az, amit itt el akart végezni – most az elején vagyunk az üzenet szempontjából a történetnek, de megtörtént –, szerencsés volt Ezékiás és az ő kora, és tényleg nagyon nagy áldás volt Júdán az ő idejében.

Itt rögtön egy személyes üzenet számunkra, hogy ha belegondolunk, mi is az Úr Jézus eljövételét várjuk minden nap, ma is eljöhet Jézus, és ha eljön, akkor ítélet lesz, elkerülhetetlen ítélet. De addig is az Úr népe, ha a helyén van, ha az Úrral való közössége a helyén van, ha az élet istentiszteletét éli, ahogy Ezékiás is, szerencsés, sikeres, mert az Úr eszköze, és közben áldásos időszak lehet a házasságán, a családi életén, annak a népnek az életében, ahol él, ahol élünk. Lehet, hogy lesz majd ítélet, sőt lesz, de áldássá is válhat az a hívó ember és hívó közösség, aki a helyén van. Ezékiásnak a neve azt jelenti, az Úr az én erőm, az Úr az én erősségem. És a nevéből adódóan látszik a történetekben, hogy tényleg az Úr volt az ő ereje.

De most nem azt a történetet vesszük, amikor megtámadta őt is az ellenség, hanem hogyan mutatkozott meg az Úr ereje Ezékiás életében meg a nép életében akkor, amikor helyre kellett állni az istentiszteletnek. A reform vagy reformáció, ugye azt jelenti, hogy állítsuk az eredeti állapotába vissza azt, ami nincs már ott, nem lehetett ott. Ezékiás édesapja Akház király volt. Bárcsak

azt mondhatnánk róla csupán el, hogy ő az a király, akinek az életében elhangzott a híres ézsaiási prófécia: Ímé, a szűz fogan méhében, és szül fiat, s annak nevét Immánuelnek nevezik, ami azt jelenti velünk az Isten.

Csak szomorúan kell arra emlékeznünk, hogy amikor ezt Akház hallotta már akkor is istentelen volt, és nem hitt Istennek még akkor sem, amikor bajban volt. Ezékiás itt, hallottuk, utal arra, hogy milyen szörnyű állapotokban van a nép, fogságba vittek sokakat Júdából is egyébként az asszírok, mert vétkeztek a mi atyáink, és minősítetten az ő édesapja is és az ő korosztálya, és emiatt a fiak és unokák nemzedéke nagy bajban van. Akház király egyik nagy tette az volt, hogy bezáratta az Úr templomát. Hallottuk, hogy ki kellett nyitni, és az Úr temploma magára volt hagyva, a kapui rettenetes állapotban voltak, meg kellett újítani, ismét ki kellett aranyozni a kapukat, hogy ragyogjon az Úr temploma. Azért, mert Akház király, Ezékiás apja bálványisteneket imádott, bálványimádó volt. És ezt olyan egyszerű kimondani.

Itt megint egy személyes üzenet az újszövetségi hívő nép számára, nekem is, nektek is: ma milyen bálványok vannak, milyen bálványokat lehet imádni? Azért izgalmas a kérdés, mert ott a szó fizikai értelmében a templomban is már sajnos volt bálványimádás. A templomot ki kellett tisztítani. 16 napon át tisztították a templomot meg a templomudvart. Gondoljunk bele: 16 napon át hordták ki mindazt, ami nem való a templomba, vagy beszennyeződött, mert tisztátalanná lett, mert amíg még nyitva volt, akkor is mire használták, az Úrnak való istentisztelet már sehol nem volt. De a mi számunkra, ha az élet istentisztelete, bárhol, ahol a hívő ember, hívő közösség van, szörnyű, hogy megvalósulhat a bálványimádás.

Most hadd utaljak az Úr Jézusra, miközben a mi életünkben esetleges bálványimádási lehetőséget említeném. Lukács evangéliumában olvastuk, hogy a sátán az Úr Jézus megkísértésekor az egyik kísértést egy szempillantás alatt végezte el. Emlékszünk, hogy melyik volt az? Egy szempillantás alatt megmutatta neki a világ minden országát, gazdagságát, dicsőségét. Egy szempillantás alatt láthatta a világban levő nagyon vonzó dolgokat. És ugye, ha leborulsz, akkor neked adom az egészséget.

Hadd mondjam így, hogy egy ókori facebook lehetőség a sátán oldaláról. Fölmegy valaki a facebookra, és egy pillanat alatt a világ összes gazdagságát megláthatja, és vonzó, nagyon kedvesnek tűnő lehetőségeit. De ha az ördög kezében van használva, akkor az kőkemény kísértés. Ahogy Jézusnak is az lett. És hogyha bálvánnyá lesz, akkor képzeljük el azt a helyzetet, hogy valaki állandóan ott van az internet előtt, hazamegy a munkahelyéről és azonnal ül le, mert hát érdekes dolgok vannak.

És ha már az elején a bevezetőben a vele szentül élek gondolatot hoztam elő a házassági fogadalomból, bizony Pasaréten is és más gyülekezetekben is – erről beszéltek lelkipásztor kollégák – volt, akinek egy ilyen bálványtól kellett megszabadulni. Akár férjként vagy feleségként nem a társával töltötte az időt, hanem mással a facebookon, a neten keresztül. Egy pillanat alatt az egész világ gazdagsága, dicsősége – Jézust is megtámadta így a kísértő. Többet nem is sze-

retnék említeni, mert nem ezen van a hangsúly, csak jelezni akarom, hogy az élet istentiszteletének a hiánya a mi életünkben is nagyon hamar előállhat, amennyiben nem az Úrnak szolgálunk és nem az Urat imádjuk, hanem a kísértő, hogyha sikeres, mást vagy másokat.

S olyan bátorító a történetben, hogy Ezékiásnak tényleg az első dolga az volt, ahogy trónra került, hogy itt helyre kell állítani mindent. A királyságának az első évében az első hónapban. Az írásmagyarázók azt mondják, hogy valószínűleg a trónra kerülése az év végén lehetett a zsidó naptár időszámításához kapcsolódóan, és néhány hét eltelt, és akkor következett be az első hónap a zsidó naptár szerint. Tehát néhány hét után azonnal Ezékiás első dolga királyként, hogy az Úrral való közösség álljon helyre. És itt a történetben látszik, hogy ő hihetetlen lelkes.

Nem tudom, hogy megadatott-e nekünk az a kiváltság, hogy ha voltunk csendeshéten és lelkesek voltunk a csendeshéten. Akkor is, ha volt mitől szabadulni, és az Úrnak helyre kellett állítani talán bennünket, de éppen az Úr közelsége miatt átértük ezt is a gyülekezettel együtt, és szárnyaltunk. És alig vártuk, hogy jöjjünk haza a kísértések, a próbák közé? Vagy pedig kicsit féltünk attól, hogy jaj mi lesz, hogyha haza megyünk?

Ezékiásnak a viselkedése ebben a történetben itt az elején azt mutatja, hogy amikor a király szereti az Urat – és ő nagyon szerette –, akkor a szíve tele van az Úrral. Ez a kifejezés, mikor ezt mondja, hogy „elvégeztem magamban”, az ősi nyelven úgy van, hogy ’az én szívemmel’. Ennyi van csak az ősi nyelven, hogy ’az én szívemmel’, és oda kell tenni valami állítmányt a magyar nyelven, és ezért a Károli így fordítja, hogy „elvégeztem magamban”.

De fontos, Ezékiás szíve valahogy úgy van, hogy minden arra tendál az ő döntéseiben, az ő buzdításában, hogy az Úrral való közösség álljon helyre ne csak számomra, hanem mindenki számára. Mert most hiába van látszólag a templomban esetleg istentisztelet, áldozati szertartási kultusz, az nem lehet az Úrnak való, hiszen amíg szennyes a templom, amíg tisztátalan, az Úr nincs ott. Ő a tisztátalannal nem vállal közösséget, tehát meg kell tisztítani a templomot. És ezért van az, hogy ő nem teheti ezt meg, hiszen ő nem teheti be a lábát a templomba, legalább is belülről semmiképpen nem. Neki is szüksége van a lévitákra és a papokra, mert csak akkor tisztulhat meg a templom, és csak akkor lehet istentisztelet, hogyha az Úr szolgái, az óvszövetségi szolgái is a helyükre kerülnek, ők is átélnek ezt a reformációt. Ezért van szükség Ezékiásnak a buzdításra.

És a folytatásban erre figyelünk most már. Ezékiás szárnyal az Úr iránti szeretete miatt, tele van a szíve örömmel és át akarja adni ezt az érzést, ezt a látást, ezt a hitet, ezt a döntést. És ekkor mondja, amit.

Már a megszólítás is egyébként jelzi, így szólítja őket, hogy „fiaim”. Fiaim. Nem sokszor szerepel a Szentírásban az Ószövetségben a királyok szájából ez, hogy fiaim. Jelzi, hogy milyen szoros kapcsolat van a király és az akkor még nagyon tisztátalan állapotban levő léviták és papok között, hiszen még akkor nem szentelték meg magukat. Az volt a kérdés, hogy megszentelik-e magukat,

vállalják-e azt, amit a király kért tőlük az Úr nevében? De az ő részéről ez a fiaim jelzi, hogy én kinek tartalak benneteket most is. Nem az a kérdés, hogy milyen állapotban vagytok ti meg én is milyen állapotban voltam apám miatt, hanem hogy milyen kapcsolatban vagyunk az Úrral és egymással. És a fiainak is szüksége van az Úrral való közösség helyreállítására, hogy aztán majd szolgálhassanak. Szenteljétek meg magatokat, szenteljétek meg a templomot. És kell a bátorítás.

De a fiaim kifejezésben van egy olyan jelentés lehetőség is, ami a héber és a görög nyelvben egyaránt a 'fia' kifejezésben szerepel, hogy akinek a fia, olyan. Olyan a személye, olyan a jellemzője. Ha a király fia, akkor ő is király. Most még herceg, de ő lesz a király, ő lehet a király. Fiaim – ez a kifejezés, ez a megszólítás jelezheti, hogy akkor benneteket is lehet az a hit, az a lelkesedés, az a reform, reformáció, ami engemet már betöltött. Mert ti hozzám tartoztok. Olyanok vagytok mint én. Ez a lehetőség azt jelzi, hogy a lévitáknak, a papoknak is lehetőségük van helyreállni, és lehetőségük van elkezdeni az istentiszteletet.

A bűnbánatra azért van szükség, mert nekik is tisztulni kell, szabadulni, de ez lehetséges. És ha belegondolunk, számunkra még megdöbbentőbb ez az igazság, hogy amikor úgy érezzük, hogy nincs az élet istentisztelete bármi miatt is, vagy esetleg egy bálvány lesz inkább úrrá az életünkben, és ott van az Úr Jézus, szól a szava, és helyreállunk egy pillanat alatt. Amikor megszólít bennünket is az Úr, hogy te az enyém vagy, és így állít helyre. Már nem is azon van a hangsúly, hogy miből szabadulok meg, miből kell megtisztulnom, mit kell abbahagynom egy életre, hanem hogy mire.

A fiaim kifejezésben benne van az, hogy ti is az Úrra figyeljétek. És itt megint említsük meg, hogy Jézus is mindig ezt tette. Az Úr Jézust is mindig az töltötte be, hogy az Atyára figyelt. Hadd mondjam így, azért nem lett bálványimádó. Mi lett volna, hogyha az Úr Jézus leborul a sátán előtt? Akkor hátat fordít az Atyának. Hallottuk itt a kijelentésben: „Vétkeztek a mi atyáink, és az Úr előtt, a mi Istenünk előtt gonoszul cselekedtek, és elhagyták őt, az Úr sátorától elfordították arcukat, hátat fordítván annak.”

Ez a tékozló fiú tipikus esete. Hogy hátat fordít az Atyának. Ha háttal vagyok az Atyának, akkor már nem szeretem, akkor menekülni akarok tőle. Aki bálványimádó, az nem az Urat imádja, hanem a bálványt, tehát az Úr csak hátul lehet. És hátat fordítani a mindenható Istennek, a mennyei Atyának – ezt még kimondani is szörnyű.

Nézzük meg, hogy a sátán ezzel próbálta Jézust – bocsánat a szóért, de hadd mondjam így – bebetetni. És mit csinál Jézus? Jelzi, Én most is az Atyára figyelek. Meg van írva – és Jézus az Atyára figyel, az Atyával való közösségét erősíti meg ekkor is. Emlékszünk, hogy a kísértése előtt az Úr Jézusnak pontosan ez volt a legfontosabb, hogy a mennyei Atya és a Szentlélek, ott a megkelesztetése történetében ott van, jelen van a szentháromság titka, és az Atya kimondta, hogy: „Te vagy az én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm.” Amit csinálsz, az nekem istentisztelet. Egyszerűen tele vagyok örömmel, fiam, annak, amit teszel, de főleg azért, aki vagy. Te vagy az én szerelmes fiam, aki-

ben én gyönyörködöm. A sátán meg: borulj le énelöttem, és fordíts hátat ennek az Atyának.

Olyan jó azt kimondani, hogy Jézus büntelenként élte meg ezt, és milyen nagy dolog, hogy a bűnbánat, a szabadítás azt jelenti, hogy mi helyreállhatunk. És ha szükség volt erre esetleg a csendesheteken, akkor bízunk abban az Úrban, aki Ezékiásékat is megtartotta, és minket is megtart a hétköznapokban a csendeshetek után. A megszólítás is tehát már jelzi az Úrral való közösség hangsúlyát.

„Most ne tévelyegjete” – itt még mindig azt emeli ki, hogy amitől szabadulni kell, szabadulnotok kell. Csak annyi megjegyzés ehhez a kifejezéshez, hogy az itt szereplő szó azt jelenti, hogy valaki tudatlanságból vétkezik, de ez a tudatlanság a lustaság miatt is lehet. Lusta volt elolvasni valamelyik törvényét az Úrnak vagy lusta, laza, és ezért inkább enged valamelyik törvényéből az Úrnak, és ezért vétkezik. Ne tévelyegjete, szenteljéte meg magatokat – a szent azt jelenti, az Úré, az Úrhoz tartozó, tudjátok, hogy kihez tartoztok, és semmi se gátolja, ami esetleg bennetek gátoló lehetne. Ne tévelyegjete.

Aztán folytatja: „mert az Úr választott titeket”. Az Úr választott titeket. Mikor választotta ki az Úr a lévítákat Izrael népe törzsei közül? Van-e az emlékeinkben igei történet? Mert tény az, hogy már a Jákób ősatya – aki ugye Izrael volt – áldásában is a lévíták is ott vannak, és ami ott elhangzik a lévítákra vonatkozóan, az meghatározza a jövőjüket. De szeretném jelezni, hogy Lévi és Simeon voltak azok, akik nagyon durván a sikemi vérfürdőt rendezték, s a Jákób áldásában ez felemlítettik. Aztán jött a sínai-hegyi találkozás az Úrral, jött a nagyon kedves bálványszobor. Gyönyörű kis tehénkét, borjút állított össze. És kicsoda? – Áron. Mikor az Úr éppen azt jelentette ki Mózesnek a hegyen, hogy majd Áron lesz a főpap, meg az ő fiai a papok, meg a Lévi törzse, az a törzs, akik az én szolgálaim lesznek.

Azt, hogy „titeket választott”, az nem azt jelenti, hogy azért, mert ti olyan jók vagytok, és ti vagytok a legalkalmasabbak arra, hogy szolgáljatok az Úrnak. Hanem mutatja a Lévi törzse, Áron, a papok személye, hogy az, hogy kiválasztott az Úr, ebben benne van az ő szeretete, és én ideteszem ezt, hogy a kiválasztó szeretet, csak itt a kiválasztott az Úrral való közösség és a vele való és a neki való szolgálat szempontjából van kiemelve, de az egész Biblia alapján mégis csak ki kell mondani, hogy nem akárkik vagytok, ti vagytok az Úr választottjai Izrael törzseiből, mert titeket választott.

Annyit kell megjegyezni még, hogy Isten még az egyiptomi kivonulás előtt azt is elmondta, hogy elvileg minden elsőszülöttnak el kellett volna pusztulni ott a tizedik csapásnál, de Izrael fiainak nem kellett elpusztulni, mert ott volt a vér. De azt mondta az Úr: viszont minden elsőszülött az enyém, aki életben maradt, ők az enyéme, nekik meg kellett volna halni, de én megkegyelmeztem a vér miatt. És aztán folytatódik a történetleírás, és ott van, hogy akkor az elsőszülöttek helyett a lévíták lesznek, a Lévi törzse lesz az, akik betöltik ezt a titkot. Minden elsőszülött az enyém, ezért a Lévi törzse az enyém, nekem szolgálnak, nekik nem lesz örökségük az ígéret földjén, mert őnekik én vagyok az örökség.

A választás tehát hordozza azt a gondolatot is a Lévi törzsére vonatkozóan, most még nem is a szolgálatról beszélek, arról csak röviden kell majd a végén, hanem arról, hogy ők az enyém. Jelzi, hogy ez a nép, az én népem, minősítetten, azok, akik nekem szolgálnak az istentiszteleten, őket választottam.

„Az Úr választott titeket.” Az Úr. Nem azt mondja, hogy az Isten választott – ez is kedves és szép lenne –, az Úr, a szövetségéhez hűséges Isten, a szabadító Úr, ő választott titeket. És mire?-Itt vagyunk a kifejezésnél: „az Úr választott titeket, hogy ő előtte állván...” Tehát még mielőtt bármit csinálnátok, az a fontos, hogy ott vagytok a vele való közösségben. Választott az Úr titeket, hogy az ő arca előtt legyetek. És ez az Úrral való közösség minősített átélése a szent sátorban, illetve itt már a templomban. Ez nagyon fontos, hogy amikor helyreáll Lévi törzse, helyreállnak a papok, a lévíták Ezékiás idején, akkor azért kell helyreállni, hogy akkor az Úr előtt állhassanak most már ott a templomban.

Jézusról ugyanezt mondta az evangéliumi kijelentés Márk evangéliuma 3. részében a 14. versben olvassuk, hogy a sok tanítványi seregből Jézus ki akar választani 12 apostolt, és Márknál van ez leírva, hogy azért, hogy vele legyenek, és hogy majd kiküldje őket a szolgálatba. Engem ez a kifejezés ezért fogott meg, amikor én is olvastam a csendességben is, hogy az Ószövetségben is nem a szolgálaton volt a hangsúly a Lévi törzsénél, hanem az Úrral való közösségen.

A reformáció, az Úrral való kapcsolat helyreállása nem azért fontos, hogy akkor majd mi sok mindent tudjunk csinálni az Úrnak vagy az Úrért. Ez benne van, de nem ez a döntő, hanem hogy az Úr, akiket szeret és akiket magáénak tart – te az enyém vagy, én veled vagyok közösségben, mert téged választottalak –. Ez a közösség megvalósuljon a mi oldalunkról is. Életközösség, szeretetkapcsolat az Úrral.

Ha csendeshéten megvolt ez a szeretetkapcsolat érzése, és nagyon lelkesek voltunk, most is megvan? Ez a kapcsolat nem az időjárástól függ, a hideg- vagy a melegfronttól – énnekem a melegfront a nehezebb. De akármilyen körülmény van, az Úr előtt állni, ez a bátorítás fogalmazódik meg. Nézzük meg, hogy Jézus is mindig ezért akart az Atyával, minősítetten is csak az Atyával lenni. Nagyon sokat dolgozott ő, éjt nappallá téve sokszor, de olyan is volt, hogy egész nap munkálkodott, gyógyított, tanított, aztán egész éjjel imádkozott, kiválasztotta a tizenkettőt, aztán egész nap megint dolgozott. Az nem is tudom hány óra egyfajta? De az egész éjszaka csak az Atyával való közösségápolása miatt.

„Az Úr választott titeket, hogy őelőtte állván...” – hogy őelőtte álljatok, azaz ott legyetek a templomban a helyeteken. Zakariás, Keresztelő János édesapja, ott volt az Úr templomában a füstölőoltár mellett, és ott találkozott vele az angyal, és ott hangzott el a messiási hírnököt meghirdető örömhír neki is. Ott állt az Úr előtt, csak ő aztán nem akart hinni annak, amit hallott. Az „őelőtte állván” azt jelenti, hogy lelki közösségben az Úrral. Egymással is persze, és a helyén van mindenki.

„Az Úr választott titeket, hogy ő előtte állván, néki szolgáljatok; hogy szolgáljatok néki és jó illatot szerezzetek.” Kétszer is ugyanaz a szó van az ősi nyelven: szolgáljatok, hogy szolgáljatok és jó illatot szerezzetek.

Ez a „jó illatot szerezni”, ez vonatkozhat az áldozatok jó illatára. Emlékszünk, ez az áldozat kedves, jó illatú tűzáldozat az Úrnak – olvashatjuk a Mózés 3. könyvében nagyon sok helyen. Önmagában a hús megégetése, az büdös. Két hentes és mészáros bátyám ezt alátámaszthatja. Ha a hús megég, az nagyon büdös az orrnak. De most ez áldozati hús, kedves illatú az Úrnak.

És ott van a szentélyben a füstölőoltár, ahova csak a pap mehet be, a lévita oda már nem mehet, ott pedig mindig jó illatú füst van, mindig jó illatú füst terjeng az Úr házában, a templomban. Tehát azt mondja, hogy őelőtte álltok – és ez a döntő –, de közben nem munkanélküliek vagytok, nem nyugdíjba mentetek, hanem szolgáltok. Kétszeresen is: szolgáltatok, szolgálói legyetek, minősítetten is jó illatot szereztek. Benne van tehát a papok által és a lévíták által végzett áldozati szertartási kultusz, minősítetten a füstölőoltár jó illatú áldozata.

Itt lehet továbblépnünk a végén, hogy ennek is van üzenetértéke számunkra nagyon személyesen, mert az Úr Jézus egyszer s mindenkorra megáldoztatta, ilyen értelemben nincs többé tűzáldozat, nincs többé véráldozat, ő egyszer s mindenkorra így lett szabadító.

S emlékszünk, testvérek, hogy mégis van az újszövetségi kijelentésben is áldozatról szó, jó illatról szó, több helyen. Én most utalok néhányra jelezve, hogy a szó lelki értelmében az újszövetségi hívő nép az élet istentisztelete során kedves illatú áldozatként élhet, és ez nagyon kedves az Úrnak. Nem sokára olvasuk az Efézusi levél 5. részében az 1. és 2. versben, ebben is Jézust követjük: „Legyetek annakokáért követői az Istennek,... [Halljuk? Fiaim, az Úr választott titeket...] ... mint szeretett gyermekek.” 2. vers: „És járjatok szeretetben, miképen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát miértünk ajándécul és áldozatul az Istennek, kedves jó illatul.” Itt Jézus: kedves jó illatul, áldozatul.

De Péter 1. levelében, amely levél szenvedő keresztyéneknek szól elsőrenden, a 2. részben (talán jól ismert igék lesznek most), 5. vers: „Ti magatok is mint élő kövek épüljete fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozzatok, a melyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által.” 9. vers: „Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, a ki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket.” Lelki áldozatok. Hirdessétek annak hatalmas dolgait mint papok.

És ennek a hirdetésnek a lehetősége a Zsidókhöz írt levél 13. része végén a 15-16. versekben ilyen bátorító üzenetet hordoz: „Annakokáért ő általa vigyünk dicséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az ő nevééről vallást tevő ajkaknak gyümölcsét. A jótékonyságról pedig és az adakozásról el ne felejtkeztek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten.” Beszélni az Úrról szavakban is meg élettel, és ez nagyon kedves, meg jótékonyság.

Pál apostol is tapasztalta ezt. A Filippi levelet börtönből írja, Filippi levél 4. rész 18. versében ezt írja a gyülekezetnek a börtönből: „Megkaptam pedig mindent, és bővülködöm; beteltem, vévén Epafróditustól, a mit küldöttetek nekem, mint kedves jó illatot, kellemes, tetsző áldozatot az Istennek.” Szűkölkö-

dött a börtönben, a filippi gyülekezet egyszerű anyagi dolgokat, fizikai dolgokat küldött neki, és azt mondja: beteltem, bővülködöm – de nem is ez a fontos –, hanem ez milyen kedves áldozat az Úrnak. Efézusi levél, Filippi levél, Zsidókhoz írt levél, Péter 1. levele.

Jézus, amikor megmosta a tanítványok lábát nagycsütörtök estéjén, emlékszünk, ott mondta a végén a János evangéliuma 13. rész 34. verse szerint: úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. Mert amit Jézus csinált, mint ami kedves az Atyának, ezt kapta az Atyától, egyszerű hétköznapi dolgok, ez az ő áldozati szertartásának a része volt, csak neki minősítetten mint szabadító. Mi pedig, újszövetségi hívő nép úgy szerethetünk, ahogy Jézus. Lelki testvéreket és hitben még nem járókat. Egyszerű hétköznapi dolgok, Jézusról vallást tenni, sok mindent lehetne most mondani, és közben áldozat, kedves illatú az Úrnak. Azért mert az Úrral való közösség a helyén van, szolgálhatunk neki. Ez hatalmas kiváltság.

Gyermekhéten, a nagyok hetén volt, tehát nagyok, hogy voltak szűnyogcsipések, amiket kezelni kellett, és a nagy gyerekek mentek, ha csak lehetett megcsipatták magukat a szűnyoggal, mert akkor mehetek Erzsikéhez, hogy ápolja, bekenje a kenőccsel meg bekötözze a sebeket, mert olyan jó érzés volt nekik, hogy szeretik őket így. És mi, a lelki vezetők, ezt láttuk rajtuk, hogy ők igazából azért mennek oda, mert érzik ezt a szeretetet, és erre vágnak, erre is. Kedves volt nekünk, megmosolyogtatott, de kedves az Úrnak, mert gyermekeket így is lehet szeretni.

A történetnek itt a 12. versben az volt a folytatása, hogy felkeltek a léviták, és utána le van írva, hogy mi mindent csináltak. Csak mivel a hangsúly nem azon van most, hogy mi mindent csinálunk újszövetségi hívő népként, hanem hogy az Úr kicsoda, ő mit tett, övele hogy vagyunk közösségekben őelőtte állva, ebből következik, hogy akkor fel lehet kelni, sok mindent lehet csinálni. De amit csinálunk, az áldozás vagy jó illat, azt is az Úr végzi, hiszen mi mindent – halottuk – Jézus által csinálunk. Mi semmit nem tudunk Jézus nélkül csinálni, csak a vele való közösségekben. Ezért olyan fontos ez, hogy hit által. A hitünk látszódik ezekben a tettekben: fölkelni, végezni.

A Jelenések könyve 22 rész 3. versében pedig azt olvassuk az örök üdvösség egyik állapotáról, hogy nem csak látjuk az arcát az Úrnak, a szentháromság Istennek, a Báránynak, hanem az övéi szolgálnak is neki istentiszteleti szolgálattal mindörökre. Ott is tehát ilyen értelemben áldozás, jó illat, szolgálat. De már ez a szolgálat most elkezdődhetett.

Az Úrral való közösségünket erősíti az ige, ezért szabadított bálványoktól is, de ami sokkal fontosabb ennél, hogy ha a vele való szeretetközösség megerősödik, akkor mi is fölkelhetünk és szolgálhatunk az Úrnak.

Imádkozzunk!

Áldunk azért téged, mennyei Édesatyánk, hogy nem csak az Úr Jézusra jelentetted azt ki: te vagy az én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm, hanem bennünket is Isten gyermekeinek vallasz, mondasz, és köszönjük, hogy te

ezt el is végezted mibennünk, erre szabadítottál föl, és imádunk, hogy a veled való közösségben még ezt a kiváltságot is adod nekünk, hogy szolgálhatunk téged. Köszönjük, Urunk, hogy ma nem arról akartál elsősorban beszélni velünk, hogy mit csináljunk, ha szolgálni akarunk, hanem arról, hogy ki vagy te a számunkra.

Bocsásd meg, Urunk, hogy ha mi hátat fordítottunk neked bármiben is. Tudod, hogy nem akarunk így élni. Szeretnénk, Urunk, rád tekinteni, olyan boldognak lenni a veled való közösségben, mint Ezékiás király is volt, és szeretnénk így áldássá lenni azok számára is, akik még talán nem ismernek téged. Köszönjük, Urunk, hogy ha a gyülekezetben is végezhetünk bármilyen feladatot, szolgálatot, tudod, hogy ezt is neked akarjuk tenni, és így is szeretnénk áldássá lenni.

Ha bármelyikünk megfáradt a világi vagy a gyülekezeti munkában, frissítsd föl hit által, beléd vetett bizalom által adj erőt neki, nekünk is.

És kérünk téged arra, Urunk, hogy ez is legyen része annak, hogy te másokat megmentesz a kárhozattól. Segíts nekünk hűséggel imádkozni, otthon is úgy élni szereteteink között, hogy lássák rajtunk a te szeretetedet, kegyelmedet.

Kérünk, Urunk, népünkért, népünk vezetőiért. Bárcsak, Urunk, ők is neked szolgálhatnának tudatosan. Munkáld ezt ki bennük.

Kérünk a kárpátaljai magyarokért, az ottani lelki testvéreinkért, hogy a nehéz időszakban is legyenek mindig a helyükön, és ott tudjanak boldogok lenni a veled való közösségben és így feldolgozni a nehézségeket is, ha kell.

Most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg, kérünk, az Úr Jézusért.

Ámen.

135. ZSOLTÁR

Az egy igaz Isten dicsérete.

Genf, 1562.

Áld-já-tok az Úr ne-vét, A-kik ne-ki
szol-gál-tok! Ma-gasz-tal-já-tok ő-tet,
Kik hív-szol-gá-i vagy-tok, Kik ál-lo-tok
há-zá-ban És jár-tok tor-ná-ci-ban.

2. Dicsérjétek, mert jó ő, Áldjátok ő szent nevét,
Mert ő igen jókedvű! Jákóbot, mint ő népét, Izráelt
elválasztá, Örökévé foglalá.

3. Mert tudom, hogy ez Isten Erős más isteneknél,
Hatalma nagy mindenén; Isteni beszédével Amit akar
az égen, Megtészti földön, vizen.

8. Megáll örökké neve És szent emlékezete. Ítéli
hatalmában, Népét igazságában; Szolgáinak az Isten
Megkegyelmez kegyesen.

12. Kik az Urat félték, Szent nevét dicsérjétek!
A Sionról áldjátok És őt magasztaljátok Az ő lakó-
helyében, A szent Jeruzsálemben!

Béza T., 1519–1605.